

τῶν χρῆσιν, πολὺ ὅμως μικροτέραν ἢ ὅσην θὰ ἐκάμνομεν ἡμεῖς ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν.

Τέλος περιεργόταται εἶνε αἱ ἀνακοινώσεις περὶ τὰς εὐκολίας τῶν μυρμηκῶν εἰς νόησιν τῆς γεωμετρικῆς διευθύνσεως καὶ εἰς εὐρεσιν τῆς ὁδοῦ αὐτῶν, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ εὐρίσκειν τὰ ἴχνη ἀλλήλων, ὡς καὶ περὶ τῆς εὐκολίας τῆς συνεννοήσεως αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ βουλευτὴς Δ* παρουσιάζει εἰς τὸν ὑπουργὸν Τ* ἕνα νεοφώτιστον τοῦ κόμματος, ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα, ὅστις ὅμως κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ἐπέδειξε πλειοτέραν ζωηρότητα καὶ ἐλαφρότητα ἢ ἐμβριθείαν κρίσεως καὶ εὐφυΐαν. Τὴν ἐπιούσαν ὁ βουλευτὴς ἐρωτᾷ τὸν ὑπουργὸν πῶς τοῦ ἐφάνη ὁ νέος φίλος τοῦ κόμματος.

— Εἶνε ἀνθρώπος ὑψηλόσωμος καὶ καλοκαμωμένος, ἀπαντᾷ ὁ ὑπουργός.

— Γεῖ τὸ κεφάλι 'πέτε μου, λέγει ὁ βουλευτὴς. Πῶς σὰς ἐφάνη τὸ πνεῦμά του ;

— Νὰ σοῦ 'πῶ, φίλε μου. Οἱ ἀνθρώποι ποὺ ἔχουν ὑψηλὸν ἀνάστημα ὁμοιάζουν κάποτε μὲ τὰ σπήτια ποὺ ἔχουν πολλὰ πατώματα· τὸ ἐπάνω -πάνω εἶνε πάντοτε τὸ χειρότερα σιγυρισμένον.

* *

Ἐνίοτε ἡ φιλαργυρία εἶνε κληρονομικὴ ὡς ἀσθένεια ὀργανικὴ.

Ὁ γνωστός φιλάργυρος Π. εἰσέρχεται εἰς τὸ Σολωνεῖον μὲ τὸν ἐπταετῆ υἱὸν του.

— Διάλεξε, τῷ λέγει πλησιάζων πρὸς τὰ ἐκτέθειμένα γλυκίσματα.

Ὁ υἱὸς σκέπτεται ἐπὶ μακρόν.

— Ἐδιάλεξες ; ἐπαναλαμβάνει ὁ πατήρ.

— Μάλιστα, ἀπαντᾷ ὁ υἱός, θέλω νὰ μοῦ δώσουν ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖ τὰ . . . ἀσημένια κουταλάκια.

* *

Ὁ Ἀγαθόπουλος προσέρχεται εἰς τὸν δεξιώτερον ὀδοντοίατρον τῆς πρωτεύουσας ὅπως ἐκριζώσῃ ἀλγούντα ὀδόντα.

Ὁ ἰατρός εἰς μίαν στιγμὴν, πρὶν προφθάσῃ νὰ φωνάξῃ κἂν ὁ Ἀγαθόπουλος, ἐκριζοῖ τὸν ὀδόντα.

— Τί σὰς χρεωστῶ, γιχατρέ ; ἐρωτᾷ ὁ Ἀγαθόπουλος ἐνθουσιασμένος ἐκ τῆς ταχύτητος.

— Πέντε φράγκα, ἀπαντᾷ ὁ ὀδοντοίατρος.

— Πέντε φράγκα ! Ἄμ ἐγὼ ἐπῆγα πέρυσιν εἰς ἕνα μπαρμπέρη καὶ ἐπῆρε μὲ τανάλια μία πήχη, καὶ μοῦ ἐτραβοῦσε τὸ δόντι μισὴ ὥρα, καὶ μὲ ἔφερε γύρω στὴν κάμαρη τρεῖς φορὰς

ἀπὸ τὸ τραβήγμα καὶ μοῦ πῆρε μόνον ἕνα φράγκο, καὶ θὰ πληρώσω 'ς ἐσὰς γιὰ μὲν στιγμὸν πέντε ;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ φιλόδοξος δι' ἕνα μόνον λόγον ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του : διὰ νὰ κυβερνήσῃ αὐτήν.

Ὅταν οἱ λαοὶ θὰ παύσωσι πιστεύοντες εἰς σωτήρας, τότε μόνον θέλουσι σωθῆ.

Τῶν μικρῶν ἡ ἀρετὴ στηρίζεται συνήθως ἐπὶ τῆς ἀρετῆς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὡς τὰ λεπτὰ ἐκεῖνα φυτὰ, ἅτινα ἀναρριχῶνται εἰς τὸν κορμὸν δρυός, ἵνα μὴ καταπατηθῶσιν.

Ἡ ἀσθένεια τοῦ χαρακτήρος εἶνε πολὺ χειρότερον κακὸν ἢ ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη· δύναται νὰ ἐκτιμᾷ τὸν ἰσχυρογνώμονα, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸν ἀσθενοῦς χαρακτήρος ἀνθρώπον.

Ὅ,τι ἡ κεκτημένη ταχύτης ἐν τῇ φυσικῇ, τοῦτο ἐν τῇ ἠθικῇ ἡ ἕξις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ πίστις τοῦ κύνος. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ μηχανικός σιδηροδρομικῆς τινος ἀμαξοστοιχίας τῆς Ἀγγλίας διέκρινε σῶμα ἀνθρώπινον ἐκτάδην κείμενον. Παρ' αὐτῷ δ' εἶδε μεγάλωσον κύνα κρατοῦντα διὰ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ τὸ ἐπανωφόριον τοῦ νεκροῦ, καὶ ἀπελπιστικούς καταβάλλοντα ἀγῶνας ὅπως ἐλύσῃ αὐτὸ ἐξω τῶν τροχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου. Πρὶν ὁ μηχανικός προφθάσῃ νὰ σταματήσῃ τὴν ἀμαξοστοιχίαν αὕτη προῦχώρησε μέχρι τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν πετρῶν χρησιμεῖον μηχανήμα ἐσφενδόνησε δέκα βήματα μακρὰν τὸν κύνα, συγχρόνως δὲ καὶ τὸν ἀνθρώπον, διότι στερωθῶς ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων ἐκράτει αὐτὸν ὁ κύων. Σταματησάσης τῆς ἀμαξοστοιχίας ἀστυνομικός τις ὑπάλληλος καὶ πολλοὶ περίεργοι κατέβησαν ὅπως ἴδωσι τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀδύνατον ὑπῆρξεν εἰς αὐτοὺς νὰ πλησιάσωσι τὸν νεκρὸν, διότι ὁ κύων κατεκλίθη παρ' αὐτὸν ὠρούμενος καὶ ἀπειλητικῶς δεικνύων τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ἐν ταῦτοις ὁ ἀνθρώπος ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἦτό τις ὀνόματι Γεώργιος Νεβός, κάτοικος τῆς παρακειμένης πόλεως, καὶ ὅτι ὁ κύων ἐκεῖνος ἦτο ἰδικός του. Ὑπετέθη ὅτι ὁ Νεβός διαθιζὼν ἐκείθεν κατέπεσε, καὶ κτυπήσας ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς ἐπὶ προχιάς τὴν κεφαλὴν ἐξέπνευσε. Ὁ ἀστυνο-